

Mijn vader en moeder hadden 10 kinderen, het was een gezellige boel in ons kleine huisje.

Vader werkte bij een teelboer dus we hadden genoeg te eten, bovendien hielden we nog 2 varkens voor de slacht. Moeder was naast haar grote gezin ook nog baakster en werd vaak weggeroepen, dan deden de grote meisjes het huishouden thuis. Moeder werd vaak tante Aaltje genoemd. Zij was niet voor de poes want als we met 7 jongens en 3 meiden op een open zolder moesten gaan slapen, dat was vroeger normaal, waren we aan het klieren, of vechten of gekheid aan het maken. Ze waarschuwde dan 1 keer en bij niet luisteren sloeg ze je op de kop met de zwabber, zodat ze haar handen geen pijn deed.

We woonden toen in Zevenhuizen aan de Lange Zijde.

Opa van Vliet (moeders vader) en haar 2 broers Klaas en Arie van Vliet hadden een tuinderij langs de Rotte, vlak bij het oude sluisje.

Opa en ook Arie woonden naast de tuinderij, de z.g. koude grond teelt.

Zij hadden een motorboot om de geteelde groenten in 60 kisten via de Rotte naar de veiling te brengen.

Zelf heb ik ook op de veiling gewerkt, eerst in Rotterdam en daarna verhuisde de veiling naar Bleiswijk.

Ik werkte daar voor 2 bazen: Jan de Hollander en Thijs van Wageningen, die een grote loods huurden bij de veiling. Wij zorgden dat de groenten na het veilen voor de export naar buitenland werd klaargemaakt en in kisten werd gedaan.

Daarvoor werkte ik bij tuinderij Kroes aan de Zwarte weg die later Albert van 't Hartweg heette. Men teelde daar in een grote kas hoofdzakelijk tomaten, komkommers en sla. In Nieuwerkerk waren veel tuinders.

Daar werd de groenten meestal door paard en wagen of door vrachtrijders naar de veiling gereden.

Later woonde opa bij ons in en kregen de kleinkinderen altijd klompen van hem van klompenmaker Bos aan de Dorpstraat naast de kerk.

's Zaterdagavond gingen we met een groep jongens met de fiets naar café Hoenkoop aan de 's Gravenweg in Nieuwerkerk om te dansen. Met Piet Hordijk, Klaas Benninxhof, Heinrich van Leeuwen en mijn zwager Leo Stolk en anderen. Er was altijd een bandje met een accordeonist, gitarist en een drummer die mooie muziek maakte en niet zo'n lelijke herrie als de muziek van tegenwoordig. Het was daar altijd heel gezellig, alleen hadden we er de pee in als er Gouwenaars kwamen die vervelend deden, zoals ellebogen, bakkeleien en onze meiden afpikten. Dat namen we natuurlijk niet. Na afloop gingen we ze achterna en duwde die kappers binken de sloot in. We maakten van de kaaskoppen nu krooskoppen. Wij boeren en tuinders lieten ons niet op de kop zitten, al stonden we na veel bier niet meer zo vast op de benen.

Annie Stolk en Cees Koole in hun jonge jaren.

Als er ijs lag schaatsten wij soms de pijpentocht naar Gouda. In de stad kochten we een pijp of stroopwafels en belanden uiteindelijk in de kroeg en hadden veel plezier, we dronken te veel bier dus konden we niet meer recht naar huis schaatzen, laat staan een scheve schaats rijden. Uiteindelijk namen we lachend maar de bus terug, niet erg sportief uiteraard. Je bent maar een keer jong, vaak denk ik nog aan die leuke tijd van toen. Ik trouwde met Annie Stolk uit Zevenhuizen en gingen aan de Korte zijde wonen en later verhuisden we naar de Noordelijke dwarsweg. We kregen 3 kinderen.

VOETBAL

Ik begon bij de junioren te spelen bij voetbalclub Groene weg in Zevenhuizen. Dit heb ik 30 jaar lang gedaan. Daar heb ik veel vrienden gemaakt. In de kantine en op feesten was het altijd gezellig. De club is er nog. En nog steeds ben ik er in geïnteresseerd. Nu wonen wij in het zorgcentrum. Na een beroerte wordt alles moeizamer en mijn vrouw is helemaal hulpbehoevend geworden. Gelukkig worden we hier goed verzorgd.

Door Elly van Gelderen Kasbergen

Op het ijs nabij de Julianasluis te Gouda bij het pijpen- en stroopwafelstalletje.